

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY XIX

GIRONA, X MAIG M.CM.XXVIII.

NVM. CCX

R E I V I N D I C A C I Ó

UNA nota periodística ens assabenta que a Palafrugell uns quants joves han tingut la felicitat d'iniciativa de formar una *orquestrina*. No volem pas saber de moment el grau de perfecció que pensen donar a llur exercici. Són tots ells joves, plens d'entusiasme, i suposem que estan totalment despulats d'aquell egoisme professional que desvalora tota acció realment ennoblida. De no ésser aixís, seria treball inútil el voler sostenir una posició assenyada.

Aquets espontanis artistes unguits sense subte de l'ideal més pur i sense que'n siguin mereixedors, trobaran en el camí de l'art una continuada sèrie d'entrebancs que sols la seva voluntat de ferro i el ver amor per les manifestacions enlairades els farà triomfar. La acollida no serà sincera per la generalitat de llurs coterranis. La crítica mal intencionada, que no's mou mai d'arrant de terra, llençarà esquitxos de fanc damunt la reduïda agrupació, nascuda en un moment de desorientació espiritual i que amb valentia exemplar s'atreveix en donar la cara per a posar en regla les coses que tenen un valor veritat, com es la música. Cal seguir avant, costi el que costi.

Tots els pobles que han sentit la necessitat de conrear i donar vida a les emanacions de l'esperit, que han mostrat llur preferència per tot ço que defineix la bellesa, són precisament els únics que poden blasonar d'obtenir una cultura superior. Mai la força de la brutalitat podrà domenyar l'enginy i menys la massa feixuga de la materialitat podrà resistir el pes suavíssim però penetrant que ix del talent i de la puresa anímica. Per això que quant hom veu en un recó qualsevol la iniciació d'un raig de llum, l'optimisme ens conforta i ens dona alé per a anar continuant la vida amb certa complaença. La esperança d'una reivindicació ens fa glatir de pregona satisfacció.

Palafrugell, aquesta població essencialment empordanesa, que extén son poderiu en una plana fèrtil, que llur mar escumatjant besa a tothora el cantellut rocam de la seva costa, ha sabut reconstruir amb eloqüenta discreció la personalitat artística anys ha perduda. I és que la condició intuitiva de llurs habitants és tradicional; dins l'entranya viva de quasi cada palafrugellenc hi batega l'amor més sà envers el llenguatge de les sonoritats. La moderna civilització—que podríem dir-ne—havia arrancat d'una grapada felina tot el ropatge que cubria amb honestetat la figura de l'antigua civilització. I heus ací la nostra nuesa posada al descobert, mostrant totes les nafres, infectes ja per un descuit imperdonable de la societat que en grans mots en diuen moderna. Avui, sortosament, una reacció entre els homes de vàlua fa que hom cregui en un nou i floreixent pervindre dintre l'ordre espiritual dels pobles.

J O S E P M A S S A N A S

F U G U E S

IGOR Strawinsky, l'audaç mestre rus, el compositor de més relleu dels nostres temps, ha visitat novament Barcelona, havent dirigit personalment la seva *suite* «Le Sacre du Printemps», que és una evocació fastuosa de les escenes de la Rússia pagana. * Els qui tinguérem la fortuna de sentir, en el Liceu barceloní, la magna obra de l'inquietant artista, hem pogut convèncer-nos que es tracta de quelcom que ha estat concebut en una alta visió de pervenir i amb una tan rica imaginació musical que és difícil superar. * L'ardorós autor de «Petrouchka» estigué uns moments en la nostra mil·lenària Girona, la tarda del Dijous Sant, contemplant l'augusta basílica, en l'ànima de la qual degué copsar-hi vibracions d'eternitat, passant inadvertit per entre una multitud banal, preocupada amb la darrera producció cinematogràfica o amb la victòria estúpida de qualsevol dels esports que avergonyeixen la nostra època.

FA temps que res sabem de l'Emili Vendrell, el remarcable tenor que s'havia conquerit magnífics llors col·laborant amb l'«Orfeó Català». Darrerament l'atzar ens el descobrí en un teatre municipal, completament desfigurant per una grotesca indumentària, declamant amb un aire de letàrgica negligència i cantant una coseta que, si la memòria no ens falla, s'intitula *La Joven Turquia*. * En sentir-lo, tinguérem

d'esforçar-nos per a cerciorar-nos de la autenticitat del nostre cantant, puix amb aquella flamant indumentària, hom diria que àdhuc les seves facultats vocals li eren hostils. D'aleshores ençà no n'hem sapigut res més. * Déu vulgui recuperar-nos el nostre tenor vernacular!

L'Associació de Música de Girona ens promet, com un regal dels déus, la vinguda de l'«Orfeó Català», dintre el proper mes de juny. Vagi, per endavant, la nostra més pregona gratitud. I celebrariem, també, no veure incloses en el programa aquelles futileses pseudo-populars, tals com «L'hereu Riera» i altres per l'estil, amb les quals res no hi guanya la fama de la gran entitat coral.

GIRONA ha tingut la sort de veure posada en escena «La Princesa Margarida», la bella òpera catalana del valuós compositor Jaume Pahissa. * Quina impressió causà en un públic avesat a la pantalla i a les sensibleries i insubstancialitats de tants comediògrafs mediocres? El gros moviment musical de la nostra urbs està afermat per la freqüent representació d'obres de *zarzuela* i ens esverava pensar el què podria ocórrer amb la interpretació d'una òpera que ens arribava amb la saludable gosadia de renovar l'atmòsfera provinciana.

EL seny—aquesta virtut tan nostrada—sembla que va deixant de regir els destins de la nostra vida. Fixeu-vos com a tort i a dret es prodiguen els múltiples homenatges. Adés hem llegit en l'acomodatícia premsa barcelonina, el que una divertida Agrupació Sardanista d'aquella ciutat, va retre a l'ubèrrim compositor Josep Vicents (Xaxu), el qual ha batut el record de la fecunditat sardanística. Hom suposa que l'objectiu d'homenatjar-lo obeeix a l'haver-se'l reconegut com a pare de més de quatre centes sardanes. * I pensar, oh angèlica dansa de Catalunya!, que passant-les pel tamís de l'Art veritable, no en restaria ni una, tan sols, per a l'enriquiment del màgic arxiu de la posteritat!

UNA cosa és la música i una altra la literatura .. * La ciutat de Figueres ha remogut, aquests dies, les cendres de l'instaurador de la sardana, Josep Maria Ventura. Comentant la seva obra, s'ha arribat al ditirambe. A través les apassionades lectures dels seus apologistes, hom creia que la nostra dansa no tenia altre apòstol que el difunt compositor andalús. * Per Déu, senyors apologistes! No abuseu de la ignara multitud que ens envolta! Respectem, si voleu, a l'autor d'«El toc d'oració», perpetuem la seva memòria en un baix relleu de marbre o de bronze i després, penseu que som en plena joventut del segle XX... i no en parlem més.

LA nostra Associació de Música, a la qual tants espirituals moments d'encís deuen els filharmònics gironins, ens presentà, per fi, els exquisits artistes Blanca Selva i Joan Massià. L'art pur, la música noble, tingué en la vetllada inoblidable, la seva consagració. * I quan, després del profund *adagio* de la sonata «La Primavera» de Beethoven i de les altes claretats de Scarlatti, ens acariciaren les oïdes les poderoses notes de Garreta, poguérem constatar la valor superlativa d'aquest gran músic mediterrani a qui el nostre poble, ingràt, oblida tan injustament...

J . . . T H A R R A T S

D E C O N C E R T S

B L A N C A S E L V A i J O A N M A S S I À

LA A. de M. ens ha ofert una nova manifestació d'art d'un interès excepcional. Blanca Selva i Joan Massià: Heus ací dos noms prestigiosos que constitueixen una sòlida garantia artística. Joan Massià és un artista sincer i totes les seves interpretacions acusen el màxim d'honradesa. Ell no té un temperament fogós; no cerca efectes de galeria ni posa al servei del seu virtuosisme aquella pose ridícula d'altres violinistes que han desfilat per nostres escenaris, però cal convenir que aquestes belles qualitats són precisament la conseqüència de què les obres i els autors que executa el notabilíssim violinista troben en ell el més perfecte intèrpret i l'artista d'una depurada dignitat artística.

Blanca Selva: Què direm de tan gran pianista que no hagin dit tots els crítics musicals? Tots els elogis dirigits a la culta i eminent concertista son ben justificats, i tota nova sessió que ofereix és altra prova manifesta de què és artista que convenç els que tenen la fortuna de poder apreciar el seu talent i les seves condicions fortament estimables.

Blanca Selva i Joan Massià fan obra d'apostolat; ells han sabut fusionar son criteri i son sentir musical en benefici de l'art depurat que cultiven, el qual amb una sola voluntat han conseguit elevar-lo al grau màxim de perfecció.

T . . . S O B R E Q U È S

Associació de mestres compositors de la província

EN aquesta província acaba de crear-se l'al·ludida entitat, amb el propòsit de defensar els interessos dels mestres compositors, fins ara no atesos fidelment, per quant les obres dels mateixos han estat executades mantes vegades sense percebre'n els deguts drets d'autor. A la reunió hi assistiren tots els mestres compositors de la nostra província i després d'haver aprovat les bases fonamentals amb què deurà regir-se l'esmentada Associació, es procedí al nomenament d'una Junta Directiva, la qual l'integren els mestres següents: Josep Baró Güell, president; Francesc Civil, vice-president; Lluís Cuadras, secretari; Josep M. Soler, vocal; Josep Blanc, vocal. Una volta elegida la Junta per aclamació, i per tant ja constituïda l'entitat, es prengué l'acord d'anomenar inspectors en totes les poblacions de la província; aquests càrrecs incumbiran als mateixos associats, la missió dels quals no serà altra que vetllar perquè es requisitin amb rigurosa escrupolositat les llistes de la Societat d'Autors. S'obligà, també, que les esmentades llistes es facin per duplicat, per entendre que aquesta fóra l'única manera de quedar estrictament garantit el cobrament per les obres executades. La reunió transcorregué en perfecte cordialitat i l'entusiasme amb què fou acollida la creació d'aquesta novella entitat ens fa augurar que aportarà positius beneficis, els quals tenien oblidats fins avui els mateixos interessats. SCHERZANDO felicita la novella Junta i té la seguretat que amb la major voluntat posarà al servei d'aquesta obra tot el seu prestigi, portant així a felix terme tant lloable tasca.

S.

C O N C U R S O S M U S I C A L S

FUNDACIÓ CONCEPCIÓ RABELL I CIVILS, VDA. ROMAGUERA. VI CONCURS. ANY 1927

Veredictes.—I. Premi de 1.000 pessetes a la millor col·lecció de quatre cançons populars catalanes harmonitzades per a chor mixte. S'adjudica en quatre parts iguals, de 250 pessetes cada una, a les cançons següents: *Los Romeus* i *La Samaritana*, del número 36, lema: «Dolça Verge de Montserrat»; *Cançó de batre* i *La cigala* (nada-la), del núm. 37, lema: «Com sempre». — II. Premi de 1.000 pessetes a la millor col·lecció de cançons originals (6 al menys) a una veu amb acompanyament de piano, so-

bre text català. S'adjudica al núm. 29: *Sis cançons* a una veu amb acompanyament de piano. Lema: «Garba». Es concedeix un premi igual de 1.000 pessetes (extraordinari) al número 23: *Sis cançons* a una veu amb acompanyament de piano. Lema: «Lege quaeso». (La Fundació Concepció Rabell i Cibils ha concedit aquest premi extraordinari en atenció a l'abundor i valor d'obres enviades al present tema i estimant el judici del Jurat que ha considerat la col·lecció premiada de mèrit equivalent a l'anterior.) Els autors de les obres premiades en aquest Concurs enviaran tan aviat com puguin còpia dels sis primers compassos d'una de llurs cançons, acompanyant el seu nom i residència.

Els autors premiats seran degudament convocats a recollir els premis en una data compresa dintre els tres mesos següents a la publicació del present veredict. Els compositors que, en circumstàncies normals i havent estat convocats per tres vegades, no es presentin a recollir els premis dintre els tres mesos assenyalats, s'entendrà que renuncien els seus drets. Les obres no premiades es retornaran a llurs autors durant els tres mesos següents a la publicació del veredict, mitjançant la presentació del lema i els sis primers compassos. Les que no es retirin durant el dit terme, l'Orfeó Català es desentén del compromís de guardar-les. En publicar-se alguna de les composicions referides serà obligatori estampar, en el lloc més escaient, que l'obra ha estat premiada en el VI Concurs Concepció Rabell i Civils, Vda. Romaguera, any 1927. L'Orfeó Català es reserva el dret de fer executar, sempre que vulgui, les composicions premiades, els manuscrits de les quals passaran a formar part del seu Arxiu-Biblioteca i en cap cas no podran sortir-ne. Si algún autor de les obres premiades en desitja còpia, l'Orfeó Català la farà treure, essent-ne la despesa a càrrec de l'autor.

La propietat de les obres premiades queda a favor de llurs autors.

Lluís Milet. — Domènec Mas i Serracant. — Cassià Casademont

Barcelona, 8 de maig de 1928.—Joaquim Cabot, President de l'Orfeó Català. — Pasqual Boada, Secretari de l'Orfeó Català.

A S S O C I A C I O N S D E M Ú S I C A

GIRONA. — Concert n.º 57 de la sèrie, curs VI.—Executants: Blanca Selva, pianista; Joan Massià, violinista. — Autors: Beethoven, Porpora, Rameau, Francoeur, Fauré,

Schubert, Mozart, Pasquini, Scarlatti, Garreta i César Franck. — Piano «Cussó Spha».

GIRONA. — Concert n.º 58 de la sèrie, curs VI. — Executant: Ricard Viñes, pianista. — Autors: Bach, Couperin, Gluck-Brahms, Rameau, Ravel, Florent Schmitt, Debussy, Rimsky-Korsakoff, Borodin, Mussorgsky, Granados, Agustí Grau, Manuel Blancafort i Manuel de Falla. — Piano «Cussó Spha».

N O T I C I A R I

Amb el present número posem al cobrament els rebuts de SCHERZANDO dels subscriptors de la província de Girona, corresponents a l'actual semestre de gener a juny. Així mateix posem al cobrament els rebuts dels subscriptors de Barcelona, Tarragona i Lleida. A conseqüència de les despeses que ocasionen rebuts de petites quantitats, com cobrant per semestres, als subscriptors que no són de la província de Girona se'ls cobrarà tota l'anyada, és a dir, de gener a desembre, però als anunciants només el corrent semestre de gener a juny. Preguem en prenguin bona nota a l'objecte d'evitar retorns de rebuts que dificulten la bona marxa de la comptabilitat.

§ Segueixen les actives gestions per a que siga un fet la vinguda a nostra ciutat de l'«Orquestra Simfònica» de Madrid per a donar un concert al Teatre Albèniz. La data assenyalada seria en tot cas un dels dies de la primera quincena del prop mes de juny. En nostre pròxim número podrem ja donar la nova amb exactitud, avançant a nostres llegidors la confiança de que tan bell espectacle tindrà una viva realitat, i que podrem fruit per tant unes hores d'art per la notabilíssima orquestra madrilenya que tan magistralment dirigeix el mestre Arbós.

§ L'orfeó «Cants de Pàtria», secció cultural de l'Ateneu Social Democràtic, que dirigeix el mestre Josep Baró Güell, per Pasqua efectuarà una excursió artística a Perelada i Llansà. Cantaran la «Missa del Santíssim Sagrament» de Mn. Joan Perramon en l'Ofici a l'antic castell dels comtes de Perelada. A la tarda donaran un gran concert a Llansà, executant obres dels mestres Morera, Millet, Boix, Grieg, Baró Güell,

Otto, etc. Entre els orfeonistes hi ha molt d'entusiasme i no dubtem que la seva tasca, sempre meritòria, tindrà molt favorable acollida pel públic que assistirà a tots els actes anunciats.

§ L'Associació de Música de Girona ens anuncia el concert de clausura de l'actual curs amb un aconeteixement artístic d'importància extraordinària. L'Orfeó Català, gloriosa institució, vindrà a fer-nos la mercè d'oferir-nos novament la meravella d'aquelles interpretacions inimitables que tan sàviament ha segellat el gran mestre Millet, el qual amb voluntat d'heroi i amb un talent excepcional, ha situat l'Orfeó Català al grau màxim de perfeccionament, aconseguint que nostre entitat coral siga l'admiració del món enter. El concert tindrà lloc el diumenge 17 de juny al Teatre Principal. Cal agrair l'esforç de l'Associació de Música i és d'esperar que tothom cooperarà al major èxit de tan dignificadora vetllada que tan honora a la entitat organitzadora. I ara un prec al mestre Millet: Com a tribut d'admiració al mestre Nicolau en aquestes hores per ell d'angoixa, no podria intercalar en el programa la seva genial obra *Divendres Sant*? Tindrem la fortuna d'ésser atesos? Així ho esperem. Benvinguts siguen a nostra ciutat els entusiastes cantaires i el seu mestre eminent En Lluís Millet, en la seguretat que la memorable jornada serà d'art excels i purificadora d'esperits.

§ Hem rebut el primer i segon número de «Boletín Musical», revista notable que sota la direcció del culte artista Rafael Serrano, se publica a Còrdova. «Boletín Musical» va avalada encara per col·laboradors de prestigi, i la seva altíssima missió la consagra per complet al foment de l'art en ses més espirituals manifestacions. Saludem el nou col·lega, desitjant-l'hi en sa tasca tan bella com espínosa una vida pròspera acompanyada dels millors èxits.

C A R N E T S R E B U T S

Del «Quintet Garreta» que el componen els mestres: Vilà, Menció, Granolieras, Garreta i Irla.

§ De la orquestra-cobla «La Principal», de Terrassa (primera categoria). Representant: Francesc Planas.

IMPREMTA

DALMAU CARLES, PLA. S. A.

GIRONA